

Література

1. Вороненко Ю. В. Реформування системи медичної освіти в світлі концепції «суспільство знань» / Ю. В. Вороненко, О. П. Міпцер // Укр. мед. часопис. – 2006. - № 1 (51). – С. 6-13.
2. Сибірцев В. Професійна компетентність учасників інноваційного навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі / В. Сибірцев // Теорія та методика

управління освітою. – 2010. - № 3. – С. 1-10.

3. Hood, M. Bricks or clicks? Predicting student intentions in a blended learning buffet / Hood M. Australasian J. of Educational Technology, 2013.–V. 29(6) – P. 762-776.
4. Rana, H. E-learning: Issues and Challenges / Rana, H., Rajiv, Lal, M. // Intern. J. of Computer Applications. – 2014. – V. 97(5). – P. 20-24

УДК 616.8:378.147

РОЛЬ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ І ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНИХ ЛІКАРІВ

О. В. Саник, Н. В. Литвиненко, М. Ю. Дельва, І. І. Дельва, В. А. Пінчук

Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія»

THE ROLE OF TELEMEDICINE AND DISTANCE LEARNING IN THE MODERN DOCTORS TRAINING

O. V. Sanyk, N. V. Lytvynenko, M. Yu. Delva, I. I. Delva, V. A. Pinchuk

Higher State Educational Establishment of Ukraine «Ukrainian Medical Stomatological Academy»

На сучасному етапі підготовки лікарів велике значення приділяється різноманітним телемедичним та дистанційним провітницьким технологіям. Телемедицина дозволяє вирішувати широке коло питань: консультування лікарів, різні варіанти дистанційного навчання студентів та практикуючих лікарів, наукові заходи, тощо. При дистанційному навчанні зберігається (а іноді навіть підвищується) його якість, підвищується його доступність та масштаби, у той же час зменшуються матеріальні витрати.

Nowadays doctors' training should be based on various telemedical and distant educational technologies. Telemedicine gives possibilities to solve a number of practical routine issues: doctors' consulting, various options of students and practicing physicians distance learning, research activities, etc. Distance learning is characterized with unchanged (sometimes even increased) quality, increased availability and spreading, and reduced material expenditures.

Вступ. Протягом останніх років у охороні здоров'я і освіти все ширше застосовується телемедицина – надання медичних та освітніх послуг на відстані засобами інформаційно-комунікаційних технологій. Телемедицина дозволяє вирішувати широке коло питань, таких як консультування лікарів, різні варіанти дистанційного навчання студентів та практикуючих лікарів, наукові заходи, керівні наради. Основними варіантами телемедичних технологій є телемедичні консультації і консилиуми, дистанційна освіта та невідкладна медицина.

Основна частина. Дистанційна освіта є важливим елементом навчання в медицині. Вона дозволяє підвищувати рівень професійної підготовки лікарів без відриву від робочого місця, дає змогу скоротити строки очної частини навчання. При цьому зберігається якість навчання, підвищується його доступність та масштаби, у той же час зменшуються матеріальні витрати.

Основними перевагами дистанційної освіти студентів та лікарів порівняно з традиційною, є наступні [1, 2]:

- залучення ведучих викладачів з різних вузів, в тому числі і закордонних спеціалістів;
- оперативний обмін інформацією про нові методи діагностики та лікування;
- забезпечення рівного доступу до навчальних матеріалів, незалежно від розташування навчальних та лікувальних закладів;
- скорочення витрат на навчання (відрядження, проживання під час навчання, тощо).

Нові технології дозволяють зробити візуальну інформацію яскравою і динамічною, побудувати процес освіти з урахуванням активної взаємодії студента з навчальною системою. Розвиток інтернет-мереж, швидкісного досту-

пу в Інтернет, використання мультимедійних технологій, аудіо- та відеосупроводження робить курси дистанційного навчання повноцінними і цікавими [3].

Доступність і відкритість навчання — можливість вчитися віддалено від місця навчання, не покидаючи своє помешкання або робоче місце. Це дозволяє сучасному фахівцеві вчитися практично все життя, без спеціальних відряджень, відпусток, поєднуючи навчання увечері і у вихідні дні з основною трудовою діяльністю. Можна вчитися влюбий, зручний для користувача час, перебуваючи при цьому практично в будь-якій точці земної кулі, де є комп'ютер і Інтернет.

Як правило, дистанційне навчання дешевше звичайного, в першу чергу, за рахунок зниження витрат на переїзди, на проживання в іншому місті, на організацію самих курсів.

Завдяки свободі, гнучкості, доступу до якісної освіти з'являються нові можливості для вибору курсу навчання: можна одночасно вибрати кілька курсів з різних університетів та навіть з різних країн. З'являється можливість навчання в кращих навчальних закладах, за найбільш ефективними технологіями, у найбільш кваліфікованих викладачів. Навчання в будь-який час в будь-якому місці дозволяє студентам не тільки залишатися в звичній для них обстановці і зберегти звичний ритм життя, а й виробити індивідуальний графік навчання. За бажанням людини, в силу різних причин (вік, стан здоров'я, посада сором'язливість, тощо), при дистанційному навчанні вона може залишатися інкогніто. При використанні дистанційного навчання навчальний заклад отримує можливість залучити більшу кількість студентів (в тому числі іноземних) [4].

Дистанційна освіта носить більш індивідуальний характер навчання, студент сам визначає темп навчання, може повертатися по кілька разів до окремих занять, може пропускати окремі розділи, тощо. Слухач має можливість повторювати навчальний матеріал в процесі всього часу навчання, що гарантує більш глибокі залишкові знання. Досвід показує, що студент, який навчається дистанційно, стає більш самостійним, мобільним і відповідальним [1, 3].

Дистанційна освіта надає можливості навчання більшій кількості людей, підвищується інтерес до навчання, зростає продуктивність навчання, дозволяє вчитися тоді, коли це необхідно, привертає людей різних вікових груп. Використання сучасних інтернет-технологій дозволяє легко формувати різні віртуальні професійні спільноти, спілкуватися викладачам між собою, обговорювати проблеми, вирішувати спільні завдання, обмінюватися досвідом, інформацією, тощо [4].

Незважаючи на безліч переваг, дистанційна освіта має і певні недоліки:

- відсутність прямого очного спілкування між учнями та викладачем, від чого страждає емоційне забарвлення навчального процесу;

- необхідність в персональному комп'ютері та доступі в Інтернет;

- проблема аутентифікації користувача при перевірці знань, але частково ця проблема вирішується за допомогою відеоспостереження;

- необхідність цілого ряду індивідуально-психологічних передумов, для дистанційного навчання необхідна жорстка самодисципліна;

- обмежені можливості в оволодінні практичними навичками;

- відносно висока вартість технічного забезпечення та створення курсів систем дистанційного навчання.

Технічні проблеми телемедицини знаходять своє успішне рішення на базі застосування передових інфор-

маційних технологій, сучасного телекомунікаційного та комп'ютерного обладнання. Більш складним є вирішення економічних, правових та етичних питань. Це зумовлено перш за все відсутністю законодавчої і нормативної бази, яка регулює доступ до медичних даних про пацієнта, визначає юридичну складову якості телемедичних консультативно-діагностичних послуг та відповідальності за результати діяльності [5].

Висновки. Завдяки розвитку сучасних технічних засобів, медичні спеціалісти можуть бути з'єднані в єдину всесвітню систему телемедицини. Основною метою телемедицини є наближення високоякісної медичної допомоги до людини. Важливим застосуванням телемедичних технологій є також дистанційне навчання. Телемедицина ліквідує інформаційну ізоляцію лікарів у найвіддаленіших районах і дає їм можливість спілкуватися з колегами у великих медичних центрах.

Література.

1. Казаков В.Н., Климовицкий В.Г., Владимирский А.В. Телемедицина. – Донецк: Типография ООО "Норд", 2002. – 100 с.

2. Телемедицинские аспекты послевузовского обучения врачей / А.Т. Миронов, И.А. Арутюнов, Е.М. Егорова и др // Клинический Вестник. – 2014. – №1. – С.122-7.

3. Фролов С.В. Современные направления телемедицинских технологий / С.В. Фролов, М.С. Фролова // Врач и информационные технологии. – 2006. – №1. – С.45-52.

4. Кошелев И.А. Дистанционное образование в системе современного здравоохранения: реальность и перспективы / И.А. Кошелев // Медицинский альманах. – 2010. – № 1(10). – С. 48-53

5. Wilson L. Recent directions in telemedicine: review of trends in research and practice / L. Wilson, A. Maeder // Healthcare informatics research. – 2015. – V.21(4). – P. 213-22.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ У СПОРТИВНИХ СЕКЦІЯХ ЗАГАЛЬНО-ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ВІННИЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ М. І. ПИРОГОВА

Л. А. Сарафинюк, Л. В. Фоміна

Вінницький національний медичний університет імені М. І. Пирогова

Основною ланкою самодіяльного фізкультурного руху є колектив кафедри фізичної культури. Вищою формою організації колективу фізичної культури є спортивні секції.

Мета діяльності спортивних секцій загально-фізичної підготовки у нашому університеті – сприяння вихованню всебічно розвинених фахівців, готових до високопродуктивної праці за обраною професією, проведення виховної роботи спрямованої на організацію здорового способу життя та розвиток вмінь та навичок, спрямованих на корекцію функціонального стану організму студента. Заняття у секціях загально-фізичної підготовки дає можливість студентам у подальшому для переходу у секцію спортивного удосконалення.

Спортивні секції вирішують наступні завдання:

- залучення студентської молоді, викладачів, співробітників вищого навчального закладу до систематичного заняття фізичною культурою і спортом;

- формування звички до постійних занять, які в майбутньому будуть підвищувати адаптаційний потенціал організму студента та майбутнього фахівця;

- виховання морально-вольових якостей, почуття колективізму та згуртованості студентів за допомогою командних дій в спортивних іграх (футбол, волейбол, баскетбол);

- підвищення рівня професійної готовності, соціальної активності;

- взаємодія з ректоратом, деканатами факультетів і громадськими організаціями вищого навчального закладу щодо формування у студентів необхідних професійних знань, умінь, навичок і якостей;

- організація і проведення масових оздоровчих, фізкультурних і спортивних заходів;

- пропаганда фізичної культури і спорту, здорового способу життя, організація змістовного дозвілля.

- забезпечення індивідуального підходу для всебічного розвитку студентів з різними захворюваннями за допомогою засобів ЛФК;

- вдосконалення та розвиток фізичних якостей, для успішного виконання тестових нормативів з фізичного виховання.